ДО: **Голові постійної комісії з питань регламенту та депутатської етики Київської міської ради**
Макарову О.А.
01044, м. Київ, вул. Хрещатик, 36

Від кого (Заявник): **Товариство з обмеженою відповідальністю «ТОП ТІМ»**
вул. Ярославів Вал, 13/2, м. Київ, 01054
код ЄДРПОУ 39220012
тел.: (093) 880-22-23

Київська міська рада
05.09.2018 № **08/16024**

дата: «__05__» вересня 2018 року

Щодо розгляду Київським апеляційним судом апеляційної скарги ПрАТ «Орхідея»

ЗВЕРНЕННЯ

Шановний Олеже Анатолійовичу!

Описова частина

Між Департаментом комунальної власності м. Києва, виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) далі по тексту – Орендодавець в особі заступника директора Департаменту Шмуляра О.В., Приватним акціонерним товариством «Орхідея», в особі Генерального директора Пархоц Є.Я. далі по тексту – Орендар та КП «Бессарабський ринок» далі по тексту – Підприємство в особі Драчука О.В. було укладено договір про передачу майна територіальної громади міста Києва в оренду від 19.05.2015 року № 117-1 (нова редакція договору № 117 про передачу майна територіальної громади міста Києва в оренду від 23 лютого 2012 року) далі по тексту – Договір № 117-1 (далі по тексту – «Договір № 1» або «Договір № 117-1 від 19.05.2015 року»).

Відповідно до даного договору № 117-1, Орендар на підставі протоколу постійної комісії Київради з питань власності від 10.03.2015 року № 28 передає, а Орендар приймає в оренду нерухоме майно (нежитлові приміщення), що належать до комунальної власності територіальної громади міста Києва; - далі – об'єкт оренди, яке знаходиться за адресою: 01004, м. Київ, Бессарабська площа, 2 для розміщення торговельних об'єктів з продажу непродовольчих товарів – 28,5 м^2, для розміщення кафе яке не здійснює продаж товарів підакцизної групи – 57,9 м^2, для розміщення складів – 12,6 м^2, місця загального користування – 15,6 м^2. Загальна площа об'єкту оренди складає 114,6 м^2.

За Договором №01-2015 від 12.06.2015 року (далі по тексту – «Договір № 2» або «Договір №01-2015 від 12.06.2015 року») ПрАТ «Орхідея» передало більшу частину орендованого приміщення в суборенду ТОВ «ТОП ТІМ». Дане приміщення, що перебуває в суборенді знаходиться за адресою: Бессарабська пл. буд. 2, для розміщення кафе, яке не здійснює продаж товарів підакцизної групи – 57,9 м/2, місця загального використання – 15,6 м/2.

Як відомо між ТОВ «ТОП ТІМ» і ПрАТ «Орхідея» від 01.11.2015 р. було укладено договір про відшкодування комунальних витрат та витрат по утриманню нежитлового приміщення № 03-2015 (надалі - «Договір № 2»).

Відповідно до пн. 1.1.2 цього Договору ТОВ «ТОП ТІМ» повинен був сплачувати на рахунок ПрАТ «Орхідея» вартість послуг з утримання приміщення, що перебуває в суборенді ТОВ «ТОП ТІМ» згідно Договору № 1. Ці витрати згідно Додатку № 2 до Договору № 2 складались з: 1) витрат КП «Бессарабський ринок» на утримання нежитлового приміщення з ПДВ в сумі за місяць 5373, 34 грн.; 2) Витрат ПрАТ «Орхідея» на утримання нежитлового приміщення в сумі за місяць з ПДВ 9854, 32 грн. Всього вартість вищезазначених послуг з ПДВ на місяць становить: 15227,66 грн.

Хочемо звернути Вашу увагу, що відповідно до Договору № 2, усі комунальні витрати по приміщенню: електроенергія, опалення, гаряче та холодне водопостачання, водовідведення та утримання – сплачувались і сплачуються ТОВ «ТОП ТІМ» щомісячно самостійно за відповідними показниками лічильників та виконаних робіт.

Беручи до уваги вищезазначене, керівництвом ТОВ «ТОП ТІМ» 14.03.2018 року, було подано позовну заяву до Господарського суду м. Києва з проханням визнати недійсним пн. 1.1.2 і Додаток № 2 договору про відшкодування комунальних витрат та витрат по утриманню нежитлового приміщення № 03-2015 від 01.11.2015 року укладеного між ПрАТ «Орхідея» КОД ЄДРПОУ: 19032729 та ТОВ «ТОП ТІМ» КОД ЄДРПОУ: 39220012. 17.05.2018 року Господарський суд міста Києва задовольнив позовні вимоги ТОВ «ТОП ТІМ» в повному обсязі.

Суть звернення

В червні місяці 2018 року ПрАТ «Орхідея» було подано апеляційну скаргу на рішення Господарський суд міста Києва від 17.05.2018 року. За результатами розгляду апеляційної скарги Київським апеляційним господарським судом, 28.08.2018 року, було прийнято постанову, якою апеляційну скаргу Приватного акціонерного товариства "Орхідея" залишено без задоволення, а рішення Господарського суду міста Києва від 17.05.2018 у справі № 910/2933/18 - без змін (копію постанови додаємо).

Колегія суддів Київського апеляційного господарського суду в своїй постанові зазначила наступне:

«Місцевим господарським судом вірно встановлено, що розрахунок витрат на утримання нежитлового приміщення не містить деталізованого переліку та обсягу робіт і послуг, які відносяться до витрат на утримання нежитлового приміщення. Крім того, умовами договору про відшкодування комунальних витрат та витрат по утриманню нежитлового приміщення від 01.11.2015 № 03-2015 не визначено обов'язку та порядку надання витрат по утриманню нежитлового приміщення.

При цьому, відповідачем не надано доказів, які б підтверджували його витрати на утримання нежитлового приміщення згідно Додатку №2 до спірного договору, а у апеляційній скарзі відповідач зазначив про відсутність у нього обов'язку надавати відповідні послуги.

Відсутність у договорі переліку, обсягу, обов'язку та порядку надання робіт і послуг, які відносяться до утримання нежитлового приміщення є підставою для визнання договору в частині встановлення обов'язку щодо оплати витрат на утримання нежитлового приміщення таким, що не відповідає законодавству, оскільки вказані умови є таким, що регулюють відносини щодо розміру оплати оренди майна.

Отже, враховуючи, що при укладенні удаваного правочину волевиявлення учасників правочину (як зовнішній прояв волі) не відповідає їх внутрішній волі, місцевий господарський суд прийшов до вірного висновку, що договір про відшкодування комунальних витрат та витрат по утриманню нежитлового приміщення від 01.11.2015 № 03-2015, в частині пункту 1.1.2 та додатку № 2, вчинено з метою врегулювання розміру оплати суборенди майна, що є більшим від орендної плати, встановленою орендарю (відповідачу) Департаментом комунальної власності міста Києва.

Таким чином правочин, який вчинено сторонами при укладені договору про відшкодування комунальних витрат та витрат по утриманню нежитлового приміщення від 01.11.2015 № 03-2015 в частині пункту 1.1.2 та додатку № 2, спрямовано на приховання іншого правочину - договору суборенди майна, який вони насправді вчинили з метою можливості збільшення граничного розміру орендної плати, тобто спірний договір в частині спірних положень є удаваним правочином, згідно з частиною 1 статті 235 ЦК України, а тому вимоги позивача про визнання недійсними пункту 1.1.2 спірного договору та додатку № 2 до нього, у зв'язку з тим, що оспорювані умови не були спрямовані на реальне настання правових наслідків, правомірно визнані судом першої інстанції обґрунтованими та такими, що підлягають задоволенню».

Вищезазначене рішення суду підтверджує не правомірні дії керівництва ПрАТ «Орхідея», які в свою чергу також порушують умови основного договору оренди комунального майна № 117-1 від 19.05.2015. Більше того, дане порушення договору оренди є підставою для одностороннього розірвання договору оренди зі сторони Департаменту комунальної власності міста Києва.

Додатки:

1) Копія рішення Київського апеляційного господарського суду міста Києва від 28.08.2018 року.

З повагою,
Директор ТОВ «ТОП ТІМ» _____ **О.С. Клепко**
(підпис)

КОПІЯ

КИЇВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД
вул. Шолуденка, буд. 1, м. Київ, 04116, (044) 230-06-58 inbox@kia.arbitr.gov.ua

ПОСТАНОВА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

"28" серпня 2018 р. **Справа№ 910/2933/18**

Київський апеляційний господарський суд у складі колегії суддів:
головуючого: Зеленіна В.О.
суддів: Ткаченка Б.О.
Кропивної Л.В.

при секретарі Вінницькій Т.В.
за участю представників сторін:
від позивача: Клепко О.С. директор; Халупний А.В. за довіреністю від 01.03.18;
від відповідача : Мороз С.С. за договором від 27.03.18;
розглянувши у відкритому судовому засіданні апеляційну скаргу Приватного акціонерного товариства "Орхідея"
на рішення Господарського суду міста Києва від 17.05.2018
у справі № 910/2933/18 (головуючий суддя Плотницька Н.Б.)
за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю "Топ Тім"
до Приватного акціонерного товариства "Орхідея"
про визнання частини договору недійсним

ВСТАНОВИВ:

Рішенням Господарського суду міста Києва від 17.05.2018 у справі №910/2933/18 позов задоволено повністю. Визнано недійними пункт 1.1.2 договору про відшкодування комунальних витрат та витрат по утриманню нежитлового приміщення № 03-2015 від 01.11.2015 та додаток № 1 до договору про відшкодування комунальних витрат та витрат по утриманню нежитлового приміщення № 03-2015 від 01.11.2015, укладеного між Приватним акціонерним товариством "Орхідея" та Товариством з обмеженою відповідальністю "Топ Тім". Стягнуто Товариства з обмеженою відповідальністю "Топ Тім" в дохід Державного бюджету України 1762 грн 00 коп. недоплаченого судового збору. Стягнуто з Приватного акціонерного товариства "Орхідея" на користь Товариства з обмеженою відповідальністю "Топ Тім" витрати по сплаті судового збору у розмірі 3524 грн. 00 коп.

Не погоджуючись з прийнятим рішенням суду, Приватне акціонерне товариство "Орхідея" 29.05.2018 подало апеляційну скаргу, у якій просить скасувати оскаржуване рішення та постановити нове, яким відмовити у задоволенні позовних вимог.

Скарга мотивована тим, що судом порушено норми матеріального та процесуального права, а висновки суду не відповідають фактичним обставинам справи, оскільки відсутні правові підстави для визнання спірного пункту договору недійсним.

*103*3294618*1*0*

06.06.2018 матеріали справи, разом з апеляційною скаргою, надійшли до Київського апеляційного господарського суду.

Ухвалою Київського апеляційного господарського суду від 07.06.2018 апеляційну скаргу залишено без руху. Надано скаржнику строк не більше десяти днів з дня отримання копії даної ухвали для усунення недоліків апеляційної скарги, а саме: надати докази доплати судового збору в сумі 2586,00 грн.

14.06.2018 Приватне акціонерне товариство "Орхідея" подало клопотання щодо усунення недоліків апеляційної скарги з доданим платіжним дорученням №182 від 12.06.2018 про доплату 2586 грн. судового збору.

Ухвалою Київського апеляційного господарського суду від 18.06.2018 відкрито апеляційне провадження у справі №910/2933/18. Розгляд апеляційної скарги у справі №910/2933/18 призначено на 10 липня 2018 р.

05.07.2018 позивач подав відзив на апеляційну скаргу, у якому заперечує проти її задоволення та просить залишити оскаржуване рішення без змін.

09.07.2018 відповідач подав заперечення на відзив на апеляційну скаргу, у яких заперечує проти доводів позивача.

09.07.2018 відповідач подав клопотання про долучення додаткових доказів.

10.07.2018 розгляд апеляційної скарги не відбувся у зв'язку із перебуванням головуючого судді (судді - доповідача) Зеленіна В.О. на лікарняному.

У зв'язку із необхідністю призначення справи до розгляду після виходу головуючого судді Зеленіна В.О. з лікарняного, враховуючи перебування суддів Зубець Л.П. та Мартюк А.І., які входять до складу колегії суддів і не є суддею-доповідачем, у відпустці, розпорядженням керівника апарату Київського апеляційного господарського суду від 17.07.2018 призначено повторний автоматизований розподіл справи №910/2933/18.

Відповідно до Протоколу повторного автоматизованого розподілу судової справи між суддями від 17.07.2018 р., у зв'язку із перебуванням суддів Зубець Л.П. та Мартюк А.І. у відпустці, сформовано для розгляду апеляційної скарги у справі №910/2933/18 колегію суддів у складі головуючого судді: Зеленіна В.О., суддів: Кропивної Л.В., Ткаченка Б.О.

Ухвалою Київського апеляційного господарського суду від 17.07.2018 колегією суддів у зазначеному складі прийнято справу до провадження, призначено розгляд справи на 31.07.2018.

20.07.2018 позивач подав письмові пояснення по справі з приводу доводів відповідача, викладених у запереченні на відзив.

Згідно зі ст. 216 ГПК України у судовому засіданні оголошувалась перерва з 31.07.2018 до 28.08.2018.

Представник відповідача (апелянта) у судовому засіданні підтримала апеляційну скаргу, просила її задовольнити.

Представники позивача у судовому засіданні заперечили проти задоволення апеляційної скарги.

Статтями 269, 270 Господарського процесуального кодексу України передбачено, що суд апеляційної інстанції переглядає справу за наявними у ній і додатково поданими доказами та перевіряє законність і обґрунтованість

*103*3294618*1*0*

рішення суду першої інстанції в межах доводів та вимог апеляційної скарги, суд апеляційної інстанції не обмежений доводами та вимогами апеляційної скарги, якщо під час розгляду справи буде встановлено порушення норм процесуального права, які є обов'язковою підставою для скасування рішення, або неправильне застосування норм матеріального права.

Заслухавши пояснення представників сторін, дослідивши матеріали справи, розглянувши апеляційну скаргу, колегія суддів Київського апеляційного господарського суду встановила наступне.

12.06.2015 між відповідачем - Приватним акціонерним товариством "Орхідея", як орендарем, та позивачем - Товариством з обмеженою відповідальністю "Топ Тім", як суборендарем, було укладено договір № 01-2015 про передачу майна територіальної громади міста Києва в суборенду (далі – договір суборенди), відповідно до умов якого орендар на підставі рішення Київської міської ради від 22.09.2011 № 34/6250 "Про затвердження положення про оренду майна територіальної громади міста Києва" та листа Департаменту комунальної власності м. Києва виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 11.06.2015 № 062/07/19-6540, який є орендодавцем майна за договором оренди від 19.05.2015 № 117-1 передає, а суборендар приймає в суборенду приміщення, яке знаходиться за адресою: Бессарабська площа, буд. 2, для розміщення кафе, які не здійснюють продаж товарів підакцизної групи – 57,9 м2, місця загального використання - 15,6 м2.

Відповідно до пункту 3.8. договору суборенди вартість комунальних послуг, витрат на утримання прибудинкової території, вартість послуг по ремонту та технічному обслуговуванню інженерного обладнання та внутрішньо будинкових мереж, ремонту будівлі, у т.ч.: покрівлі фасаду, вивіз сміття тощо, не входять до складу орендної плати та сплачується суборендарем окремо на підставі договорів.

Згідно з пунктом 4.9. договору суборенди суборендар зобов'язаний самостійно сплачувати вартість фактично спожитих комунальних послуг (водопостачання, каналізація, газ, електрична та теплова енергія, вивіз сміття і т.п.) за тарифами, які у встановленому законодавством порядку відшкодовують повну вартість їх надання, та пропорційну орендованій площі частку витрат на утримання прибудинкової території, на ремонт покрівлі, фасаду, вивіз сміття тощо та послуг по технічному обслуговуванню інженерного обладнання внутрішньо-будинкових мереж згідно окремо заключних договорів.

Цей договір є укладений з моменту підписання його сторонами і діє з 12.06.2015 до 17.05.2018 (пункт 9.1. договору суборенди).

Відповідно до акту приймання-передачі нерухомого майна орендар передає, а суборендар приймає у орендне користування згідно з договором суборенди № 01-2015 від 12.06.2015 приміщення на першому поверсі, що перебуває на балансі КП "Бесарабський ринок", загальною площею 73,5 кв.м (57.9 кв.м – під використання для кафе, яке не здійснює продаж товарів підакцизної групи, місць загального використання – 15,6 кв.м), розташованого за адресою: 01004, місто Київ, Бессарабська площа, 2, з 22 лютого 2015 року.

В подальшому, на виконання умов договору про передачу майна

*103*3294618*1*0*

територіальної громади міста Києва в суборенду від 12.06.2015 № 01-2015, 01.11.2015 між Приватним акціонерним товариством "Орхідея" (підприємство за договором) та Товариством з обмеженою відповідальністю "Топ Тім" (суборендар за договором) укладено договір № 03-2015 про відшкодування комунальних витрат та витрат по утриманню нежитлового приміщення (далі – спірний договір), відповідно до умов якого комунальні витрати, розрахунок яких здійснюється пропорційно займаної площі та на дату початку дії цього договору: становить: 2 116,35 грн в тому числі ПДВ 352,73 грн. згідно з додатком № 1, що є невід'ємною частиною цього договору. Згідно показників лічильника відшкодовуються витрати на воду.

Пунктом 1.1.2. спірного договору встановлено, що витрати на утримання нежитлового приміщення, розрахунок яких здійснюється пропорційно займаної площі та на дату початку дії цього договору становить: 15 227,66 грн, в тому числі ПДВ 2 537,94 грн згідно з додатком № 2, що є невід'ємною частиною цього договору. В цю суму входить сума витрат по електроенергії включно до 5000 кв в місяць.

Відповідно до пункту 2.2.3. спірного договору суборендар зобов'язаний незалежно від наслідків господарської діяльності, сплачувати щомісячно плату, яка вказана в пункті 1.1.1. та в пункті 1.1.2. на рахунок підприємства не пізніше 03 числа поточного місяця.

Згідно з пунктом 3.1.1. спірного договору (в редакції додаткової угоди від 01.01.2017) суборендар незалежно від наслідків господарської діяльності сплачує щомісячно комунальні витрати в сумі 3 287 грн 55 коп. та витрати на утримання приміщення в сумі 15 227 грн 66 коп. на рахунок підприємства не пізніше 17 числа поточного місяця, відшкодування за електроенергію за поточний місяць сплачує згідно показників лічильника (підтверджений двостороннім актом) не пізніше останнього банківського дня поточного місяця за поточний місяць.

Цей договір вступає в силу з 01.11.2015 до 17.05.2018, тобто до закінчення договору суборенди № 01-2015 від 12.06.2015 (пункт 7.1. спірного договору).

Додатком № 2 до договору про відшкодування комунальних витрат та витрат по утриманню нежитлового приміщення від 01.11.2015 № 03-2015 встановлено розрахунок витрат на утримання нежитлового приміщення на 2015 рік, відповідно до якого витрати Комунального підприємства "Бессарабський ринок" на утримання нежитлового приміщення з ПДВ становлять 5 373,34 грн., а витрати Приватного акціонерного товариства "Орхідея" на утримання нежитлового приміщення з ПДВ складають 15227,94 грн.

Звертаючись до суду із даним позовом, в обґрунтування позовних вимог, позивач стверджував, що пункт 1.1.2 договору про відшкодування комунальних витрат та витрат по утриманню нежитлового приміщення № 03-2015 від 01.11.2015 та додаток № 1 до договору про відшкодування комунальних витрат та витрат по утриманню нежитлового приміщення № 03-2015 від 01.11.2015 є недійсними, оскільки не були спрямовані на реальне настання правових наслідків, що обумовлені договором в частині утримання нежитлового приміщення.

Заперечуючи проти позову, як у суді першої інстанції, так і в апеляційній

*103*3294618*1*0*

скарзі, відповідач посилався на те, що розрахунок орендної плати, комунальних витрат та витрат по утриманню нежитлового приміщення саме в такому розмірі був погоджений власником майна та балансоутримувачем, позивач приховав від суду укладення ще однієї додаткової угоди (від 01.07.2017) до договору суборенди, яка укладена вже з новим директором позивача, протягом дії договору позивачем сплачувались відповідачу грошові кошти, на підставі спірного договору, і у нього не виникало питань щодо розміру витрат.

Задовольняючи позовні вимоги у повному обсязі, суд першої інстанції прийшов до висновку, що правочин, який вчинено сторонами при укладені договору про відшкодування комунальних витрат та витрат по утриманню нежитлового приміщення від 01.11.2015 № 03-2015 в частині пункту 1.1.2 та додатку № 2, спрямовано на приховання іншого правочину - договору суборенди майна, який вони насправді вчинили з метою можливості збільшення граничного розміру орендної плати, тобто спірний договір в частині спірних положень є удаваним правочином згідно з частиною 1 статті 235 Цивільного кодексу України.

Колегія суддів Київського апеляційного господарського суду погоджується із зазначеними висновками суду першої інстанції, з огляду на наступне.

Відповідно до статті 11 Цивільного кодексу України (далі - ЦК України) цивільні права та обов'язки виникають із дій осіб, що передбачені актами цивільного законодавства, а також із дій осіб, що не передбачені цими актами, але за аналогією породжують цивільні права та обов'язки. Підставами виникнення цивільних прав та обов'язків, зокрема, є, договори та інші правочини, інші юридичні факти.

Відповідно до ст. 193 Господарського кодексу України (далі – ГК України) суб'єкти господарювання та інші учасники господарських відносин повинні виконувати господарські зобов'язання належним чином відповідно до закону, інших правових актів, договору, а за відсутності конкретних вимог щодо виконання зобов'язань - відповідно до вимог, що у певних умовах звичайно ставляться.

Господарським визнається зобов'язання, що виникає між суб'єктом господарювання та іншим учасником (учасниками) відносин у сфері господарювання з підстав, передбачених цим Кодексом, в силу якого один суб'єкт (зобов'язана сторона, у тому числі боржник) зобов'язаний вчинити певну дію господарського чи управлінсько-господарського характеру на користь іншого суб'єкта (виконати роботу, передати майно, сплатити гроші, надати інформацію тощо), або утриматися від певних дій, а інший суб'єкт (управнена сторона, у тому числі кредитор) має право вимагати від зобов'язаної сторони виконання її обов'язку (ч. 1 ст. 173 ГК України).

Статтею 626 ЦК України визначено, що договором є домовленість двох або більше сторін, спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків.

Згідно з ч. 1 ст. 202 ЦК України правочином є дія особи, спрямована на набуття, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків.

Права і обов'язки між сторонами виникли на підставі договору № 01-2015 про передачу майна територіальної громади міста Києва в суборенду від

*103*3294618*1*0*

12.06.2015 та на підставі договору №03-2015 про відшкодування комунальних витрат та витрат по утриманню нежитлового приміщення від 01.11.2015.

Статтею 203 ЦК України визначено загальні вимоги, додержання яких є необхідним для чинності правочину, а саме: зміст правочину не може суперечити Цивільному кодексу, іншим актам цивільного законодавства, а також моральним засадам суспільства. Особа, яка вчиняє правочин, повинна мати необхідний обсяг цивільної дієздатності. Волевиявлення учасника правочину має бути вільним і відповідати його внутрішній волі. Правочин має вчинятися у формі, встановленій законом. Правочин має бути спрямований на реальне настання правових наслідків, що обумовлені ним. Правочин, що вчиняється батьками (усиновлювачами), не може суперечити правам та інтересам їхніх малолітніх, неповнолітніх чи непрацездатних дітей.

Правочин є правомірним, якщо його недійсність прямо не встановлена законом або якщо він не визнаний судом недійсним (ст. 204 ЦК України).

За приписом статті 215 ЦК України, підставою недійсності правочину є недодержання в момент вчинення правочину стороною (сторонами) вимог, які встановлені частинами першою - третьою, п'ятою та шостою статті 203 цього Кодексу, а саме: зміст правочину не може суперечити цьому кодексу, іншим актам цивільного законодавства, а також моральним засадам суспільства; особа, яка вчиняє правочин, повинна мати необхідний обсяг цивільної дієздатності; волевиявлення учасника правочину має бути вільним і відповідати його внутрішній волі; правочин має бути спрямований на реальне настання правових наслідків, що обумовлені ним; правочин, що вчиняється батьками (усиновлювачами), не може суперечити правам та інтересам їхніх малолітніх, неповнолітніх чи непрацездатних дітей.

Якщо недійсність правочину прямо не встановлена законом, але одна із сторін або інша заінтересована особа заперечує його дійсність на підставах, встановлених законом, такий правочин може бути визнаний судом недійсним (оспорюваний правочин).

Зазначена норма кореспондується з положеннями частини першої статті 207 ГК України, згідно з якою господарське зобов'язання, що не відповідає вимогам закону, або вчинено з метою, яка завідомо суперечить інтересам держави і суспільства, або укладено учасниками господарських відносин з порушенням хоча б одним з них господарської компетенції (спеціальної правосуб'єктності), може бути на вимогу однієї із сторін, або відповідного органу державної влади визнано судом недійсним повністю або в частині.

Отже, недійсність правочину зумовлюється наявністю дефектів його елементів: дефекти (незаконність) змісту правочину; дефекти (недотримання) форми; дефекти суб'єктного складу; дефекти волі - невідповідність волі та волевиявлення.

Відповідно до п. 2.1 постанови Пленуму Вищого господарського суду України № 11 від 29.05.2013 "Про деякі питання визнання правочинів (господарських договорів) недійсними", правочин може бути визнаний недійсним з підстав, передбачених законом. Вирішуючи спори про визнання правочинів (господарських договорів) недійсними, господарський суд повинен встановити наявність фактичних обставин, з якими закон пов'язує визнання

*103*3294618*1*0*

порушення норм матеріального та процесуального права і підстав для його скасування не вбачається.

Керуючись ст.ст. 267-285 Господарського процесуального кодексу України, Київський апеляційний господарський суд

ПОСТАНОВИВ:

1. Апеляційну скаргу Приватного акціонерного товариства "Орхідея" залишити без задоволення, а рішення Господарського суду міста Києва від 17.05.2018 у справі № 910/2933/18 – без змін.

2. Повернути до Господарського суду міста Києва матеріали справи №910/2933/18.

3. Постанова суду апеляційної інстанції набирає законної сили з дня її прийняття.

4. Касаційна скарга на судове рішення подається протягом двадцяти днів з дня його проголошення. Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини судового рішення, що оскаржується, або у разі розгляду справи (вирішення питання) без повідомлення (виклику) учасників справи зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

Повний текст постанови складено 29.08.2018.

Головуючий суддя **В.О. Зеленін**

Судді **Б.О. Ткаченко**

Л.В. Кропивна

ЗГІДНО З ОРИГІНАЛОМ
помічник судді С. Лавріненко

*103*3294618*1*0*